



**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CLXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63232](#)

talis, excedit quantancunque pœnam pecuniariam. l. in seruorum. ff. de pœn. Par. de Puth. in tract. sindic. in uersu iudex qui in criminibus ubi omnis modica cohortio seu castigatio in uilibus personis, pœna est: Saly. in letsi se- uior col. 2. uersi. opposi. 2. C. ex quibus causis infam. interrogat.

- 4 Fallit etiam ubi extaret statutum, q̄ non soluendo con demnationem in termino mensium 6. debitor detineatur in carceribus, hoc uidetur rationabile, quia statuta lo quentia simpliciter de danno soluetido intelliguntur se cundum iura communia. Anch. consi. 182. uidetur prima nu. 6. & uide in hac materia. Felin. in c. ad deliberandam, & Boe. deci. 49. nu. 9. & 10. & doct. in l. incredibile. C. de pœnis. Mars.

R E G U L A CLXX.

Quilibet de ecclesia admittitur ad agendum pro iuri bus ecclesiæ † sine mandato, data negligentia prælati. Abb. & Felin. in c. olim de testib. col. 3. nu. 2. glo. ii. in uerbo quilibet: ut c. dilecti. de maior. & obed. & ibi Innoc. & s. sui autem. in auct. de eccl. tit. & Bal. in l. nequicquam. §. fin. ff. de offi. procons. & legat.

1 Amplia. t. quando ille particularis agens, uel compa ren pro ecclesia sua promitteret de ratho, & negotium contentiosum ageretur nominæ ecclesiæ, quia ratihab itio retro trahitur & mandato æquiperatur. Ita doct. in c. sicut tuis de symo. & ibi Felin. nu. 1. in glo. in uerb. conse feris. Bal. in l. penul. col. 5. C. de execut. rei iudic.

- 1 Fallit in clericis regularibus, quia unus solus monachus non potest agere pro ecclesia sine mandato & licen tia habetis tex. est in c. ex parte de postu. prælat. Abb. & Ant. in c. si quis presbyterorum, de reb. eccl. non alien. & non licet xii. q. 2. & doct. in l. i. C. si per vim, uel ali o modo, ubi quando absens fuit spoliatus, quilibet potest agere pro sua spoliatione sine mandato.

2 Fallit etiam quando monachus uellet agere pro abbat

N 4 suo

l^o
suo Incarcerato, quia nulli dubium, q^z in hoc casu possit
agere & sine mandato comparere, secundum Abbatum de
olim. col. 4. uersi. ad prædicta, uide tu, etiā Felim. ibidem
de symo. & in d.l.i.C. si p^z uim uel alio modo lapus.

3 Fallit etiam in impetranda dispensatione pro ambo
quia tunc cum speciali mandato admittitur, tex. el. in
innotuit de elect. & ibi d. Abb. & Barba. in c. scisciam.
in integ. restit. & ibi d. Hostien.

4 Fallit etiam in impetratione litterarum pro beneficio
obtinendo pro ut quotidie sit per aduocatos & inter-
nientes pro aliquo ad pedes S. D. N. Papæ, & ad pedes
illusterrimi Duc. dominii Venet. quia tunc non requiri-
tur mandatum, sed sine mandato potest comparere, se-
cundum glo. quæ est sing. in c. ad aures de rescrip. &
c. nonnulli eod. tit. in uersi. speciali mandato in fine ven-
secus, q^z not.

R E G U L A C L X X I.

1 Rector petens fructus sui beneficij, tenetur ostendere
primo titulum sui beneficij. ratio quia administrator est
amplius procuratori, secundum l. si quis inficiatus ff. depo-
& ibi Bar. & Franciscus de Curte, & idem Bar. cons. 18.
& glo. in c. fi. 5. q. 3. & si procurator tenetur ostendere partem
mandatum procuræ. in iudicio ut l. procuratoribus, & l.
nulla de procurat. C. & l. non solum ff. qui alieno ff. de pro-
curat. in glo. in uersi, debet circa medium: ergo tenetur
etiam administrator ostendere titulum sui exactionis.
Innoc. & Host. in c. i. de conc. præbend. in 6. Boe. late in-
313. nu. 1. & 2. Castan. consi. 30. num. 26. deci. Roth in
no. num. 4.

1 Fallit quando rector haberet liberam fructus sui
beneficij administrationem & diu esset in possessione non
exigendi fructus sui beneficij, quia eo casu sufficeret pro-
bare communem reputationem & q^z est habitus & tenor
& reputatus, pro administratore: argumento. l. Barbarus
Philippus. ff. de officio preto. & sufficit communis reputatio
secundum